

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Aboerenskab.
Aboerenskabende: Otto Gornitzka.
Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri.

Udgaar i et Antal af 1700 Eksempl.
til alle Hjem i Allinge-Sandvig,
Olsker, Rutsker, Re og Klemensker.

Nr. 493 Fredag den 19. Januar 1928 11te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
trykkes i et Antal af mindst 1700 Eksempl.
og forsendes gennem Postvæsenet eller ved
vore Bud i Allinge-Sandvig, Olsker, Rutsker,
Re og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
har den største Udbredelse i Nordre Herria
bliver læst i enhver Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertiering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
oplæses gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster i Kr. halvårlig.

bevare og yderligere hævde denne
Øren af Bedriften, der nu belinger
en af vort Lands største Eksport-
artikler.

Alle Fjærkræinteressererede i By og
paa Land, som vil være med til
at faa oprettet en Fjærkræklub for
Nordbornholm, bedes snarest hen-
vende sig (skriftlig eller mundtlig)
til en af undertegnede, der vil un-
dersøge, hvorvidt nødvendig Til-
slutning kan naas.

Niels Holm,
Bregnehave, Klemens St.
Martin Larsen,
Ved Mølegaard pr. Haale.

Fru Anna kørte selv sit Automo-
bil til Stationen for at tage mod
sine Gæster. Tante Bertha viste sig
at være meget svær og tilsyneladende
meget venlig Skabning, hendes
Datter Ruth var tynd og bleg-
sottig; bagved Damerne tonede en
ung slank Herre frem, der fore-
gent smilende hilste Fru Anna.
Paa hendes spørgende Blik, forklarede
Tante Bertha ivrigt: »Aah, kære-
ste Du, Holger kom tilbage fra sine
Skydeøvelser, for vi havde ventet
det, og vilde gerne ledsage os til
Bad og — hertil; den kære Dreng —
harlige fra ganske lille haft saa
meget af min Liefølelse, og vi tænkte,
Langenskov er stort, og den kære
Anna har sikkert et Værelse, hvor hun
kan anbringe Holger«.

Inspektør Hein tale om Ridning
spurgte sin Borddame, om hun selv
red.

»Det er en af mine største Glæder.«

»I saa Fald — og hvis det ikke er
uhøflig mod Moder, saa — «
Etatsraadinden, der gerne vilde
have, at den kære Dreng skulde vise
sig i sit Glansnummer, erklærede
at vilde spadserer en Tur sammen
med Ruth, og var en ivrig Fortaler
for en Ridetur om Eftermiddagen;
og hun var en af dem der ikke viste
sig den mindste Smule forhavset,
da det kom frem, at hendes Søn
havde taget Ridedragsmed, og at
denne stiftfældige læn i Haand-
tasken, han havde med fra Stationen,
Inspektør Hein stirrede forbløffet
paa denne Folks officer, der medbragte
Ridedragt til et Badeophold.

Efter Frokosten blev Hestene
ført frem, og Fru Anna, Løjtnant
og Hein red ud; Løjtnant Holger
straks skulde vise sin Kunst, og
lod Hesten voltigere og gøre Kunst-
er, Hein, der sad let og elegant i
Saddlen, smilede hemmeligt over
denne Cirkusforestilling og overlod
Løjtnanten Pladsen ved Fru Annas
højre Side, medens han selv red
paa hendes venstre. Løjtnant Holger,
der maatte erkende at Hein ialt
Fald var en fortrinlig Rytter, spurgte
henvendt til ham: »I en haanbig
Tone: »Inspekerer De altid Deres
Folk til Hest?«

»Det tror jeg ikke,« svarede Fru
Anna for ham, »men Godsforvalteren
har haft den Venlighed at give
mig videre Undervisning i Ridning;
Henrik red ikke, som Du maaske
ved; og Godsforvalteren ledsager
mig nu og da paa mine Ridedure,
naar hans Tid tillader det.«

Ved Middagen efter Rideturen
lod Gæsterne sig med Lethed over-
tale til at blive et Par Dage læn-
gere end oprindeligt bestemt; egen-
lig havde Fru Anna ikke tænkt
paa at bevæge dem til yderligere
Ophold, men Tante Bertha havde
manøvreret saa behændigt, at hun
ikke kunne undgaa, at bede dem
forlænge Opholdet.

Løjtnant Holger besigtigede det
udstrakte Gods med megen Grund-
dighed og Etatsraadinden besaa
sammen med Fru Anna de inden-
lørs Herligheder, Linnedskabene og
Familieselvtojet, og sukkede ved
at se det sidste: »Stakkels Henrik,
som har maattet forlade Dig og alt
dette! Fru Anna synes dog ikke
at være saa utroselig, hun følte sig
efterhaanden fortrolig med Familien
og begyndte at glæde sig oprigtigt
over Besøget.

Løjtnant Holger betroede under
fire Øjne sin Moder, at Langenskov
mindst var sin 1½ Million værd, og
at han havde faaet lokket ud af
Inspektøren, at Godset ikke var
gældbunden paa nogen Maade.
Etatsraadinden sluttede bevægelsen
sin Søn i sine Arme, og græd næsten
af Glæde. Hendes Søn gjorde
jo store Fremskridt i Fru Annas
Venskab (foreløbig kunde man jo
godt kalde det saaledes). Værrer
var det, at Ruth øjensynlig var
ved at foralske sig i Inspektøren,
der efter Etatsraadindens Mening
absolut ikke burde have Lov at
spise med ved Bordet. Ruth maatte
rydmende tilstaa sin Svaghed og
maatte love, ikke oftere at lade
denne »Uværdige« tale til sit
Hjerte.

Efter en Uges Forløb maatte de
kære Slægtninge tage Afsked.
Løjtnant Holger, der ansaa sig selv
for at være en stor Kvindekender
mente ikke, at det belejlige Øje-
blik for hans Bejlen var kommen.
Fru Anna bad dem alle hierteligt

om at besøge Langenskov paa Til-
bagereisen fra Badet.

»Vi gør Dig saa megen Ulejlighed,
mit søde Barn,« afværgede
Tante Bertha paa Skramt.

»Aa nej, det er mig virkelig en
stor Glæde og jeg har — jeg har
en speciel Grund, hvorfor jeg særlig
gerne saa, at I var her igen den
1. Juli — «

»Hvorfor netop da, søde Anna?«
»Ja ser Du, jeg burde maaske
ikke sige det, men forstaa Du, —
det er saa svært ikke at være op-
rigtig overfor saa kære Slægtninge,
jeg — «

Kære Barn, skulde Du ikke
kunde betro Dig til Din gamle
Tante!«

»Ja ja da, — ser Du — Godsfor-
valter Hein og jeg, — vi elsker
hinanden, — og vi tænkte, — vi
har besluttet, at vores Forlovelse
skal bekendtgøres den 1. Juli, —
det er min Fødselsdag, — og jeg
vilde være meget glad kære Tante,
hvis Du kunde være til Stede den
Dag — «

De kære Slægtninge beklagede,
ikke at kunne komme igen til
Langenskov, da de allerede i Forvejen
havde plaulagt en anden Rute ved
Tilbagereisen. Stemningen var
pludselig bleven ret trykket; der
blev taget en hastig Afsked, og Fru
Anna beklagede, at hun desværre
var forhindret i at ledsage dem til
Stationen. Da det sidste Glimt af
Vognen var forsvundet, vendte
hun sig om mod Inspektør Hein,
der stod bag hende, og fløj ham om
Halsen, medens Skælmeriet lyste
hende ud af Øjnene. —

De tre Medlemmer af den von
Langenskovs Etatsraadsfamilie, le-
ver endnu; de har Fru Annas Foto-
grafi i Familiealbumet, men om-
taler det kun med en forfælgelig Si-
debemærkning, hvis de bliver
spurgt om, hvem det forestiller.

Forøvrigt har de afbrudt alle
Forbindelser med Originalen og
glæder sig oprigtigt over, at hun
i det mindste ikke hedder »von
Langen« mere.

Videnskab og Praxis.

En Filosof, der paa en Farierej-
se, lod sig sætte over en Flod,
spurgte henvendt til Færgeman-
den, der roede ham over, »Kan De
Matematik?« Nej, det maatte Man-
den tilstaa, han ikke havde det
fjerneste Begreb om. »Det er Skade,
« svarede Filosofen, saa er i af
Deres Liv forspildt; paa samme
Maade spurgte han Færgemanden
om Astronomi og Kemi, saa den
stakkels Mand Liv efterhaanden
var helt forspildt.

Et Øjeblik efter stødte Baaden
haardt mod et Stykke Drivtømmer,
sprang Læk og begyndte rask at
synke. Færgemanden sprang op,
smed sin Frakke og spurgte med
ængstelig Mine Filosofen, om han
kunde svømme. »Nej, det kan jeg
ikke,« lod Svaret. »Saa maa De
holde fast i mig, for ellers er alle
fire Fjerdedele af Deres Liv for-
spildt!«

Paa Plads.

I et Teater, trak det en Aften
længe ud, inden Tæppet gik op for
Forestillingens Begyndelse. Folk
paa Galleriet begyndte at blive
utaalmodige og give deres Mishaas
til Kende. En Herre paa Gulvet
raabte vredt op mod Galleriet:
»Vær stille I Okser, Øjeblikkelig
fløj Svaret imod ham: »Det herop-
pe er Holoflet, Stalden er dernede,
hvor De staar!«

To Mand frem —

Original Novelle af Bagge Poulsen.
(Eftertryk forbydes.)

Den Gang Henrik von Langen
forlovede sig med Landsbylærerens
Datter, var det en slem Rystelse
for den ganske Lagen'ske Familie;
de havde ikke sendt Lykønskning,
og var som følge heraf heller ikke
bleven inviteret til Brylluppet; de
led ganske simpelt, som om der ikke
eksisterede en Fru Henrik von
Langen, født Anna Hein.

Denne Bændlynsning havde dog
baade Henrik og hans unge Hus-
stru taget sig let, dels var hans
Forældre døde, og dels havde han
ingen Søskende, og havde aldrig
følt sig nærmere knyttet til den
øvrige Familie.

Der gik blandt den von Langen'ske
Familie det Rygte, at Fru Anna
skulde være ganske overordentlig
smuk, at hun havde taget Læ-
rerindeeksamen og for Resten var
en i enhver Henseende dygtig Hus-
moder; men trods alt dette blev
den kære Fæter Henrik, der ube-
sindig havde kunnet forglemme sine
Slægttraditioner i en saadan
indbyrdes som den »stakkels Hen-
riks«.

Da »den stakkels Henriks« efter
et kort, men lykkeligt Ægteskab,
døde, avancerede han pludselig i
Familien Gennemgang til »Fæteren
paa Langenskov«, og hans Enke,
Landsbylærerens Datter, der havde
født ham to Sønner, forfremmedes
til anerkendt Slægtning, hvis
sørgelige Skæbne man beklage-
de, og hvis Fotografi, man pludselig
inderligt ønskede at besidde.

Især var det Etatsraadinde Bertha
von Langen, der var bleven grebet
af Familiefølelse og som ved Sørg-
aarets Udlob tilskrev Fru Anna,
om det vilde passe hende, at hun
og hendes Datter Ruth, der paa
Vej til det Badsted, de aarlig
besøgte, passerede Jernbanestationen
ved Langenskov, tilbragte et
Par Dage hos hende.

Fru Anna skrev et hjerteligt
Velkomstbrev til Etatsraadinden,
idet hun samtidig spurgte, om det
ikke vilde passe Etatsraaden, at
ledsage Damerne til Langenskov
og forblive der et Par Dage. Som
Svar herpaa meddelte »Tante Bertha«,
som hun underskrev sig, at de
glædede sig meget til at komme,
men at hun desværre beklagede at
maatte meddele, at hendes Mand
havde været død i fire Aar. Fru
Anna blev temmelig pinlig berørt
ved dette sit Ukendskab til den
von Langen'ske Familie, og fore-
sætte sig, næst efter at sætte sig
bedre ind i, hvem der var døde af
Familien, at bede paa sin ufrivillige
Taktløshed ved at være dobbelt
elskverdig mod de levende.

To Mand frem —

Original Novelle af Bagge Poulsen.
(Eftertryk forbydes.)

Den Gang Henrik von Langen
forlovede sig med Landsbylærerens
Datter, var det en slem Rystelse
for den ganske Lagen'ske Familie;
de havde ikke sendt Lykønskning,
og var som følge heraf heller ikke
bleven inviteret til Brylluppet; de
led ganske simpelt, som om der ikke
eksisterede en Fru Henrik von
Langen, født Anna Hein.

Denne Bændlynsning havde dog
baade Henrik og hans unge Hus-
stru taget sig let, dels var hans
Forældre døde, og dels havde han
ingen Søskende, og havde aldrig
følt sig nærmere knyttet til den
øvrige Familie.

Der gik blandt den von Langen'ske
Familie det Rygte, at Fru Anna
skulde være ganske overordentlig
smuk, at hun havde taget Læ-
rerindeeksamen og for Resten var
en i enhver Henseende dygtig Hus-
moder; men trods alt dette blev
den kære Fæter Henrik, der ube-
sindig havde kunnet forglemme sine
Slægttraditioner i en saadan
indbyrdes som den »stakkels Hen-
riks«.

Da »den stakkels Henriks« efter
et kort, men lykkeligt Ægteskab,
døde, avancerede han pludselig i
Familien Gennemgang til »Fæteren
paa Langenskov«, og hans Enke,
Landsbylærerens Datter, der havde
født ham to Sønner, forfremmedes
til anerkendt Slægtning, hvis
sørgelige Skæbne man beklage-
de, og hvis Fotografi, man pludselig
inderligt ønskede at besidde.

Især var det Etatsraadinde Bertha
von Langen, der var bleven grebet
af Familiefølelse og som ved Sørg-
aarets Udlob tilskrev Fru Anna,
om det vilde passe hende, at hun
og hendes Datter Ruth, der paa
Vej til det Badsted, de aarlig
besøgte, passerede Jernbanestationen
ved Langenskov, tilbragte et
Par Dage hos hende.

Fru Anna skrev et hjerteligt
Velkomstbrev til Etatsraadinden,
idet hun samtidig spurgte, om det
ikke vilde passe Etatsraaden, at
ledsage Damerne til Langenskov
og forblive der et Par Dage. Som
Svar herpaa meddelte »Tante Bertha«,
som hun underskrev sig, at de
glædede sig meget til at komme,
men at hun desværre beklagede at
maatte meddele, at hendes Mand
havde været død i fire Aar. Fru
Anna blev temmelig pinlig berørt
ved dette sit Ukendskab til den
von Langen'ske Familie, og fore-
sætte sig, næst efter at sætte sig
bedre ind i, hvem der var døde af
Familien, at bede paa sin ufrivillige
Taktløshed ved at være dobbelt
elskverdig mod de levende.

Løjtnant Holger, der havde hørt

NOVALIS.

Ved en Ynglings Grav.

Du er vandret hjem —
— forgæves strømmer
Taarens Strøm paa Gravens
grønne Kant.
Halvbedøvet staar jeg;
— mon jeg drømmer
tunge Drømme —
— eller er det sandt?
Ej for mange Døgn tilbage
vandrede du trygt din Livsvej
i din Ungdoms skønne Dage . . .
Og nu kom jeg, —
— og jeg fandt dig ej.

Ak, for Vænekys jeg fandt bedøvel
kun en Urne og en Blomstkrans.
Glædens Blomst var visnet,
— slængt i Støvel,
— endt din Længsels Flugt
i Solens Glans
gennem Mindes lyse Lunde.
Tyst jeg stod ved Vaagelampens Skør
sorgbetyngt — og jeg kunde
skimle. Dødens Engel stod mig nær.
Ved Christian Stub-Jørgensen.

Fjærkræklub.

Medlemmer af Danmarks Fjærkræ-
averforening vil sikkert gennem
Tidsskriftet have bemærket, hvorle-
des Interessen for Fjærkræavl i de
sidste Aar er vaagnet, hvilket i Sær-
deleshed giver sig Udslag i Opret-
telsen af en Mængde Fjærkræklub-
ber trindt om i Landet. Kun paa
Bornholm er man endnu ikke be-
gyndt paa et saa almenlystigt Fore-
tagende, som Dannelsen af en Fjær-
kræklub monne være. Ganske vist
er den gyldne Tid for Fjærkræavl
vel nu tildels forbi, men saa meget
vigtigere maatte det være at slutte
sig sammen og løfte i Flok for at

Bornholm.

Nedenstaaende Digt er skrevet i Sønderjylland af en Bornholmer.

O, Bornholm, du skønne, stolte Klippe med de Bakker grønne og den blanke Sø. Dine Oldtidsminder, dine Bautastene, dine Klippelinder elsker jeg — hver en.

Østersøens Bølger brydes mod din Strand, Fiskene sig døjer i det dybe Vand, og skønt Storme raser, Bølger vældigt slaar, Klipperne, som knejser, aldrig dog forgaar.

Bøgetræer grønne vokser i din Favn, Markens Blomster skønne hvisker ømt dit Navn. Nattergalens Toner lyder over Vang, Bautastens Runer nynner Oldtidsang.

Mellem Agres Felter, grønne, brune, blaa, frodigt Sæden bølter, Hø i Stakke staa. Velstand sig udbreder til hver Bondemand, som sin Avling leder, plejer med Forstand.

Dine Aar og Bække slynger som et Baand sig langs Klippens Vægge gennem Bøgelund. Medens Fugletoner kvindre Melodi, Sus af Træers Kroner blander sig deri.

Du for mine Tanker som den bedste staa, og hvor jeg end vanker, du mit Hjerte naar. Tid med Sangens Toner priser jeg med Lyst ikke ljerne Zoner, men din Klippekyt.

Ja, Bornholm, du skønne, kære Fødested — med de Bakker grønne og den dybblaa Sø, du skal altid stande stærk i Bølgens Favn, kraftigt skal om Lande synges ud dit Navn.

Hvor vore Mønter laves.

—o—
Et Besøg i „Mønten“ paa Gammelholm.

„Mønten“, den gamle, lave Bygning, bag hvis massive røde Mure alle vore Guld-, Sølv- og Køberpenge bliver til, er at betragte som en Fæstning, som ikke enhver faar Adgang til. De tykke Jernstænger for Vinduerne, den svære Port, der fører ind til de indre Mysterier, fortæller tilstrækkelig tydeligt om de Vanskeligheder, der er forbundet med at „laane“ en Haandfuld Guld-dukat i Mønten.

Sammen med Møntingeniør N. S. Nielsen og Ingeniør Randløv gennemgaa vi Lokalerne og faar Forklaringen paa Fabrikationens Hemmeligheder.

Først føres vi til Smelteriet, hvor det raa Metal indsmeltes og blandes i en stor oliestyret Ovn. Man maa se, hvad vore Byttingspenge egentlig bestaar af? 5-, 2- og 1 Ører er Blanding af Kobber, Tin og Zink. Sølvtkroner og Enkroner bestaar af 80 pCt. Sølv og 20 pCt. Kobber. Nikkelpenge af 75 pCt. Kobber og kun 25 pCt. Nikkel.

Naar det glødende Metal har passeret nogle Former, saaledes at det faar Udseende som flade Stænger, naar det ind i Valseværket, hvor det under mægtigt Pres vales igennem 12—15 Gange, indtil det bliver lange flade Stimler, af Tykkelse som de Mønter, der skal laves af

Metallet. En saadan Stang Metal, der ved denne Proces' Begyndelse har en Længde paa ca. 54 cm, kan efter Behandlingen blive 6 m. lang. Denne „Udvalsning“ af Metallet er tilsyneladende simpel. Ved den ene Side af Maskinen stopper en Dame Metalstængerne ind mellem Valserne, og ved Maskinens modsatte Side ligger en anden Dame imod dem. Stængen bliver Metallet varmere og varmere, endskønt en Strøm af koldt Vand stadig passerer gennem Maskinen. De to Damer har beskyttet deres Hænder med mægtige Vantter, der giver den besøgende en svag Mindelse om kvindelige Boksere, parat til Holmgang.

Den udvalgte Metalstrimmel føres nu til Udskærpesseren, hvor den hurtigt gennemhulles, medens Møntstykkerne spyltes ud af Maskinens Side, ned i en taknemmeligt modtagende sirlig Kasse. Er det Tokroner, der skal udvælges, leverer Udskærpesseren kun en ad Gangen, om end i hurtig Rækkefølge, er det derimod almindelige proletariske Enører, udsprer den 3 ad Gangen. 25 Ører, der saadan noget midt imellem, kan den levere 2 ad Gangen.

Saa er der noget, der hedder Bejdseriet, hvor Møntstykkerne glædes for at blive bløde, og hvor de blandes med Syre for at blive rene. Dette sker i en Skuretønde med fortyndet Svovlsyre, hvor Mønterne skurer imod hinanden.

Guldet maa dog behandles med tyndere Syre for at faa den ønskede rødlige Farve frem. Sølvmonterne bliver ved Behandlingen i denne Afdeling udvendig hvidere, end de er indeni. Foruden behandles alt Sølv paa denne Maade over hele Verden — man kalder det Hvidkogning.

Mønterne sendes nu ned i Justerstuen, hvor de hurtig rasler gennem en „Randemaskine“ der trykker dem flade paa Midten og lader Randen staa ophøjet, saaledes som man vil se paa alle Mønter. Man siger at Mønten „stikkas“. En Tællemaskine, opfundet af en dansk Mand, Justermester Lerche, tæller 1000 i Minutet. Mønterne puttes i Poser, hver Pose vejes, og saa nøjagtigt gaar alting til, at det øjeblikkelig vil kunne ses, om der mangler blot en Tiøre.

Nu kommer den sidste Behandling — selve Prægningen. det, der gør, at det bliver Penge — ud af det hele.

Store „Prægmaskiner“ besørger det. De Maskiner der nu er i Anvendelse, er ikke helt ny. Der er tyske Maskiner fra 1841—42 — de virker upaaklageligt. Nu prøver man at lave en dansk Maskine paa „Dansk Pressefabrik“ i Valby.

Den gamle Mønts Dage er forøvrigt talte. En ny, stor Møntbygning paa Amager er snart færdig. Den ligner en hel Fæstning, i endnu højere Grad end Bygningen paa Gammelholm.

Der kan ogsaa nok være Grund til Udvidelse. Ikke alene laver vi herhjemme vore egne Mønter (det drejer sig om 30 Mill. om Aaret), men vi har ogsaa været Leverandører af Mønt til Republikken Finland og til Kongeriget Island.

Endelig fabrikerer „Mønten“ ogsaa Plaketter og Medailler.

Ved at se det hele ønsker man. Bare man kunde tage nogle Erindringer med i Lommen. For Eks. blot en enkelt Haandfuld Guld-Tikroner!

Gudstjeneste og Møder

Søndag den 21. Januar
Allinge Kirke Kl. 2.
Ola Kirke Kl. 10. Skriftem. Kl. 9.30.

Januar.

Fra Skyerne sejler de dunede Frø, til Marken er Mose og Eggen er Sø, til Himmelen og Havet i evige Sus har revet og revet i Menneskers Hus.

Saa hvidt og saa vaadt fra de kulsorte Soldet syder til Himlen er fjern og er gold; det sneer, til Sneen er slivnet og stum. fra Træ og fra Tag og det rungende Rum . . .

Da graanes den Muld, der var Mørke i Gaar, se, Grøften er stærket, og Vejen er haard. der spændes paa Dammen et duvende Spind fra Bredden til Dybet. trods Vand og trods Vind.

Den sugende Sump med sin stinkende Slam er lukket og rimpet, er stærket og stram, det flygtende Løv og det flygende Sand er standset og lænket ved Bakkernes Rand.

Det gungrer i Graner, det dirrer i Straa, saa sprødt og saa spinkelt er Skulpet i Aa: en Snehvirvel strimler det lukkede Vand og drysses som Salt i det knortede Laud.

Da hylles det hele i Snefaldets Vejr. kun Streger og Strimler er Skovenes Træer. og Jorden er Tenen paa Himmels Rok, der fyldes og svulmer men aldrig har nok.

Der bjælfer en Økse, der skræaser en Sav der dufter af Spaaner, og drysser med Lav, der gjalder et Brag i den sovende Skov, og Træet det falder som Menneskerov.

I Grøften jeg ventede en gryende Vaar, og Hønsene piller i Mødding og Gaard; forgæves vi søger ved Vaaning og Vej, de fremmede Flygtninge kender man ej.

Se, Leret er slivnet, og Sneen er stum, og Stjernerne fjerne i Himmels Rum, vi krinkler og snubler, hvor Sneen er sprød, som Træet vi drømmer — og vaagner til Død. Niels Jeppesen.

Erindringsliste.

Borgmesterkontoret 2—4 Eftm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Branddirektøren do.
Stempelkontoret i Sparekassen 10—12, 2—4
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torisdag Form.
Distriktslægen 3—9 og 2—3.
Folkeregisterkontoret paa Raadhuset: Udlaan hele Aaret. Tirsdag 3—4, Fredag 7—8, Løssøstuen hver Dag til Kl. 9
Hjælpekassen: Formd. O. Thorngren, Kassører Snecker Chr. Lind, Sandvig, Jørgen Nielsen er aaben for Gods 8—12, 2—6
Kønskærkontoret 10—11 og 2—4.
Låne- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Postkontoret: Søndag 9—12 og 2—6
Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Skandinavien-Amerikalinien: Agent Otto Gornitzka, Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olesen, Messen. Kontor 1—4 Eftm.
Telegrafstationen 9—12 og 2—4
Toldkammeret 8—12 Form., 2—5 Efterm.
Klæmns Jernbanestation 8—12 Fm 2—6 Eftm.

Cirkus Barnums Debut.

Den amerikanske Spekulant Barnum, der som ingen anden paa sin Tid forstod Reklamens Kunst og forstod at pirre Folks Nysgerrighed, fik Kapital til at starte sit Cirkus med paa følgende Maade, der delvis karakteriserede hans senere Virksomhed:

Han reklamerede med et Bøffel-Væddeløb, foretaget med Indianere som Ryttere. Væddeløbet skulde foregaa paa Øen Long-Island og var ganske gratis. Paa Forestillingsdagen strømmede en stor Mængde Mennesker mod Long-Island, hvortil de imidlertid skulde sejle fra Fastlandet; men netop paa denne Omstændighed havde Barnum anlagt sit Projekt.

Han havde paa den fastsatte Dag forpagtet alle Baade, der sejlede Folk til Long-Island, og fastsatte nu Prisen for enhver, der vilde til Væddeløb paa Øen, til 1 Dollar. Dette kom ganske vist for de fleste noget paa tværs, men da de nu havde sat Næsen op efter det ejendommelige Væddeløb, og dette ydermere var gratis, saa betalte de fleste uden at mukke.

Barnum havde en anseelig Indtægt ud af Dagen, og forsvandt spørløst med den, overladende Publikum at nyde Forestillingen paa Long-Island, hvor Folk kun fandt en Indhægning, hvor 6 ugidelige Bøfler sjokkede rundt, redet af Folk, der mangelfuldt var klædt ud som Indianere, og som langt fra var i Stand til at faa de trevne Dyr til at løbe almindeligt, endige Væddeløb, iøvrigt overladende det til Publikums eget Forholdsbefindende, om de var tilfreds hermed eller ikke.

Erfaring

Den nygifte Fru Hvid alle Du tænke om en Mand som lod sin Kone staa op en rigtig kold Vintermorgen for at vænde op? Den ældre Ven i de. Det var noget jeg kun i det første Blik min Mand. Og han i det jeg kun et ge det en Gang til.

Vi siger, at Livet er bittert, naar det gaar os nøjagtigt, som vi har forlænt det.

Man tror altid, at det man oplever i et øers Gang, er aldeles nyt.

En Smigrer.

Ung Dame: »An, De er Mediciner, saa kan De sige mig hvad den unge Læge forleden har skrevet i min Poestbøg.«

Medicinsk Student (læsende): »Ja, det er — hm — en Receipt mod rød Næse og Fregner.«

Strøbsom.

Fængselsdirektøren: »Na, er De der igen Hansen; jeg troede ellers den sidste Straf havde forbedret Dem.«

Fangen: »Ja, Hr. Direktør, men jeg ønsker at blive endnu bedre.«

Produktion — Handel — Administration.

I vort civiliserede Samfund kan vi inddele Menneskene i 3 Grupper: de der frembringer Værdier, de der har deres Virksomhed ved at udbydere Værdierne, og endelig dem, der staa direkte i Statens eller Kommunens Tjeneste. Det kan stundom være tvivlsomt, i hvilken Gruppe, et Menneske nærmest hører hjemme; men i det store og hele, vil det ikke være vanskeligt, at gennemføre Inddelingen.

Til de frembringende Grupper regner vi alle dem, der udfører et legemligt eller aandeligt Arbejde, hvoraf der vokser Værdier, — hvad enten de er i en under- eller overordnet Stilling. Alle der arbejder ved Agerdyrkning, Skovbrug, Fiskeri, Haandværk eller Industri hører med hertil, ligeledes Aandens Arbejdere i de mange forskellige Felter, og Kunstnere. De Handlende fra de store Handels-Aktieselskaber til de mindste Detailhandlere, udgør den anden Gruppe. I den sidste Gruppe finder vi alle dem, der styrer Staten, opretholder Ordenen, oprøver de offentlige Afgifter og hører de offentlige Myg i Postvæsen, Jernbane, Te-

legraf og Telefon; endelig dem der meddeler den Undervisning, Staten kræver givet sine Borgere og for de specielle Stillinger.

Alle tre Grupper er nødvendige; men der skal gerne være et passende Forhold imellem dem, ellers Hænsende til Tal og paa andre Maader; og navnlig maa det ikke glemmes, at det er den frembringende, der til Slutning for Samfundets Skyld nødigst maa trykkes af de andre, hvad der imidlertid let sker.

Hvad den tredje Gruppe angaar, er det ofte saadan, at en vis Ærgerrighed og for en Del Stillingers Vedkommende ogsaa Lysten til at udrætte noget for Samfundet — altid vil indgive mange Ønsket om at tilhøre den; men da det altid vil være et nogenlunde bestemt Antal Stat og Kommune har Brug for, og dette Tal ikke forandres væsentligt gennem Aarene, følger deraf, at Gruppen ikke just tager mange Individier fra de andre Grupper, men derimod drager for megen Intelligens til sig. En uforholdsmæssig stor Del af den bedst oplyste og den kvikkere Ungdom gaar til disse Stillinger, hvor der saasagt kræves visse Evner, men ikke et videre Virkeplads — og derfor heller ikke Vokseplads — for Energi og Foretagsomhed. Der er ikke Rigdom at vinde, men en ret behagelig Tilværelse — og mange Forældre ser hellere deres Børn betrede en Vej, der ikke medfører Usikkerhed for Udkomsten og heller ikke saa store Fristelser i Ungdomstiden eller senere.

Saaledes er Forholdet ikke i alle Lande. I Australien f. Eks., er der en stærkere Higen mod Oplevelser og Vinding gennem Frembringelse end i Norden. Man har der meget vanskeligt ved at faa de faste Stillinger besatte; de unge vil ud til noget, der byder større Chancer i Industri eller som Farmer. Alle klare de det jo ikke lige godt; men Sporene skræmmer dem ikke. Noget af dette Vovemed kunde vi nok ønske at have hos os.

Gaar der for megen Dygtighed til Statens trykke Stillinger, er det til Gengæld et altfor stort Antal Mennesker, der beskæftiges ved Handelen, ved Værdiernes Fordeling. Vi kunde sikkert hjælpe os med betydelig færre Handlende. Ikke blot anbringes saa mange unge ved Handelen; men der er hos mange lidt ældre Folk en Tilbøjelighed til at sætte deres mejsomme opsparede Kapital i en eller anden lille Handel, hvortil de som oftest kommer uden Fagkundskab, til liden Glæde for dem selv og den Stand, som de paa denne Maade usundt overfylder.

Det var godt for vort Samfund, om vi holdt de frembringende Virksomheder højere i Ære, og vore unge søgte stærkere dertil.

E. C. T. Lunddahl.

Berøgende.

Frieren: »Spiller Deres Datter Klaver?«

Vordende Svigerfader: Ja, men den smule, hun kan, glemmer hun nok snart.

Robot.

Tjener: »Jeg maatte tage noget af Herrens Cognac, da der ikke var mere Kogespice.«

Herren: »Vel ikke meget.«

Tjener: »Nej, kun en Slurke.«

Aforismer.

Den, der siger dig Sandheden, mener Dig det godt. — Den, der smigrer Dig, mener sig selv godt.

Naar vi ikke kan finde Forklaring for en Ting, vi har gjort; siger vi ofte — det var af Princip.

Lykken er en mægtig Konge, og Skæbnen — hans Hofnar.

Jeg er nu engang saadan, — det er ofte Slutresultatet af menneskelig Logik.

Indbildte Skader helbredes bedst ved — virkelige.

Pengene er Lygtemænd i Livets Sump.

Dem, vi har tilgivet, holder vi af, — det vil sige, det er Tilgivelsen, vi holder af.

Det aarlige Udsalg

MAGASIN
DU
NORD

begyndte
Tirsdag den 16. Januar
og omfatter

MAGASIN
DU
NORD

hele vort kurante Varelager af
Metervarer, Overtøj, Kjoler, Bluser, Nederdele, Trikotage,
Herrelingeri og Sengeudstyr.

En Mængde Varer er fremlagt til ekstra nedsatte Priser.

Mod Kontant ydes 10 pCt. paa ikke særligt nedsatte Varer

Rester af alle Arter
sælges særlig billigt

Magasin du Nord's Udsalg
ved Victor Planck, Alinge.

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet.

Vi sælger meget billigt.

Lagener, Pudevaar, Haandklæder
Duge og Servietter, sidste Rest Kni-
ve, Gaffer, Skeer og Porcelæn, samt
hvidtakeret Søgevarer, Møble-
ment.

Kaptein Hahn Allinge.

Olsker.

For Restancer af Statsskat for 1.
Halvaar 1922-23 vil Udpantning
blive foretaget efter den 20. Januar
d. A. uden videre Varsel, hvilket
herved bekendtgøres.

Sogneraadet.

Vil De købe

gode billige Dæk og Slanger
da gaa til

Cyklohandler Mikkelsen,
Allinge.

Prøv min bekendte

Pudsepomade

til Metalvarer. Meget holdbar og
absolut den bedste og billigste som
forefindes.

M.C. Funch.
Allinge.

6-7 Personers

Bil udlejes

til enhver Tid billigt.

Tlf. Sandvig 32.

En Pengepung

er tabt den 13. ds. paa Vejen fra
Rø Brugsforening til Krashave.

Mulige Oplysninger bedes sendt
til **Emil Mogensen**,
Tlf. Klemens n 70.

Tak.

Hjertelig Tak for udvist Delta-
gelse ved vor kære Fader og
Svigerfader P. Hansen Holms
Sygdom og Begravelse.

Familien.

En Lødeko er til Salg paa
Hullegaard i Klemønsker.
Tlf. n 57.

Allinge-Sandvig Syge- og Begravelseskasse.

Ekstraordinær Generalforsamling
Torsdag d. 26. Januar
Kl. 7 paa Forsamlingshuset „Ham-
mershus med følgende Dagsorden.

1. Forslag om Sæmmenslutning
af de stedlige Sygekasser, ill. In-
spektoratets Hønstilling.

2. Forslag om Oprettelse af en
ny Begravelseskasse med Genfor-
sikring.

Bestyrelsen.

HATTE

**NORLAND
HANDELSHUS
ALLINGE**

RØ.

Sogneraadet har vedtaget at op-
tage Vandløbet fra Spellingemosen
paa Strækningen fra denne og ned
til Landevejen i Spellingebrodden
som „mindre offentligt Vandløb“
under Navn af „Spellinge-
aaen“. — De heri interesserede
bedes fremsende deres Bemærknin-
ger desangaaende skriftlig til under-
tegnede inden 4 Uger fra den 20.
ds. at regne.

Rø Sogneraad den 17. Jan. 1923.
M. Lund.

Stort Bal.

Tein og Omegns Ungdomsforening
afholder Medlemsbal paa Gastgiver
Christensens Sal i Allinge Søndag
den 21. Januar Kl. 7¹/₂. God Mu-
sik. Kun Medlemmer har Adgang.

Bestyrelsen.

Bekendtgørelse.

— Det bekendtgøres herved, at
Bornholms Amtsstues Fortegnelse
over restørende Skatter til Amtstuen
for 2den Termin 1922 af Allinge
Landsogn under Dags Dato er for-
synet med Fogdens Udpantnings-
kendelse og at Udpantning vil finde
Sted uden videre Varsel.

Dommerkontoret for Rønne Køb-
stad m. v. den 10. Januar 1923.

O. Krarup.

Ajle-Tønder.

Forhør Dem om Prisen i
Klemøns Maskinsnedkeri,
Tlf. n. 13.

Biografen.

Søndag den 21. Januar Kl. 7¹/₂.

Alaskas Lov

Stor Nordlandsfilm i 5 Akter.
I Hovedrollen den berømte
Filmskuespiller **Charles Ray**

Atlantas Bortførelse

Farce fra Nordisk Films Comp.
i Hovedrollen
Stella Kjørulff.

TRIKOTAGE

**NORLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

En ung ORNE staar til Afbenyt-
telse paa

Østre Bedogadegaard.

Amerika.

Hvem har Familie i Buffalo?
Høvend Dem til Kaptein Koeloe,
Allinge.

Allinge-Sandvig Hjælpekasse.

Fra og med Fredag den 2. Febr.
er Kontortiden forandret til
hveranden Fredag Kl. 6-7.

STRØMPER

Uld
Silke
og
Bomuld
Bedst og
billigst

**NORLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

paa Haandtaget og ring op Telefon
Allinge 74, naar De har et eller
andet at avertere.

Nordbornholms Ugeblads Annon-
cer virker bedst og koster mindst.
Glem det ikke.

Søger De en Pige, en Karl
eller en Dreng, eller mang-
ler De en Svend eller Lær-
ling en Fodermester eller an-
den Medhjælp, bør De snarest aver-
tere i Nord-Bornholms Ugeblad
der hver Fredag bringes direkte ind
c. 1700 Hjem og læses af saa godt
som hvert eneste Tyende. En An-
nonce her i Bladet vil derfor saa
godt som altid bringe et tilfreds-
stillende Resultat.

Filosofi.

— Jeg er ikke Afholdemand — men da vi havde faaet ti Kon-
jaksjusser, saa sa' je' all'level. Maa je' nu ikke hellere faa en Bajer!

Aarligt Udsalg!

Vort store aarlige Udsalg begyndte Mandag den 15. Januar og omfatter hele Lagret af kurante Manufakturvarer.

En Mængde Rester er fremlagt og sælges til halv Pris og derunder.

Særlig fremhæves:

Ubleget Tvistlærred 70 cm br.	60 Øre m
Lagenlærred, 125 cm br.	200 =
Haandklædedrej	100 =
Skjorteflonel	100 =
Svært Bomuldstøj 80 cm br.	80 =

Vore Varer er købt eller nedsat til billigste Dagspriser og alligevel giver vi 10 pCt. Rabat ved kontant Salg.

Nordlandets Handelshus.

Glas og Porcelæn.

Et større Parti udsælges billigt.

Allinge Kolonial & Produktforretning

Alle Mennesker,

som har set, hvorledes

Bornholms Vegetabil Margarine,

fremstilles, behandles og opbevares, vil ganske uvilkaarligt forlange dette højfine Produkt til sine Maaltider. - - Alle Forretninger i Allinge-Sandvig sælger

Bornholms Vegetabil Margarine.

Et Parti prima Nøddekul

fortrinlige til at blande med Koks

3,75 pr. hl, frit tilkort

Allinge Kolonial & Produktforretning

BORNA er god!

CLOËTTA'S

ALBA

Sjokolade

Køreplan.

Rønne-Allinge Jernbane

Søgnedage.

Rønne-Sandvig

		†)	
Fra Rønne	8,25	2,00	6,10
- Nyker	8,42	2,19	6,29
- Klemensker	8,55	2,36	6,46
- Rø	9,11	2,52	7,02
- Tein	9,26	3,09	7,19
- Allinge	9,37	3,22	7,32
- Sandvig	9,45	3,30	7,40

†) Løber kun Onsdag og Lørdag.

Sandvig-Rønne

	††	†	†
Fra Sandvig	11,20	10,00	4,20 8,00
- Allinge	11,30	10,08	4,28 8,08
- Tein	11,42	10,18	4,39 8,19
- Rø	12,00	10,34	4,56 8,36
- Klemensker	12,20	10,53	5,16 8,56
- Nyker	12,36	11,05	5,30 9,10
- Rønne	1,00	11,25	5,50 9,30

†) Løber kun Onsdag og Lørdag.

††) Løber ikke Onsdag og Lørdag.

Søn- og Helligdage.

Rønne-Sandvig

Fra Rønne	8,45	12,35	7,40
- Nyker	9,02	12,52	7,57
- Klemensker	9,15	1,05	8 10
- Rø	9,30	1,20	8,25
- Tein	9,43	1,33	8,38
- Allinge	9,53	1,43	8,48
- Sandvig	10,00	1,50	8,55

Sandvig-Rønne

Fra Sandvig	10,25	6,00	9,15
- Allinge	10,32	6,07	9,22
- Tein	10,41	6,16	9,31
- Rø	10,55	6,30	9,45
- Klemensker	11,11	6,46	10,01
- Nyker	11,21	6,56	10,11
- Rønne	11,40	7,15	10,30

Overretssagfører

Kojesen Kofoed, Rønne

St. Morten-gade 17.

Inkassation, Dokumentskrivning m. m.

Træffes i Hasle Onsdag Formd.

CLOËTTA'S

Fineste dansk Fabrikat

i ½ Kg Pakker.

Godtkøbs-Udsalg

fra den 15. Januar til den 15. Februar 1923.

En Del Rester

af forskellig Slags er fremlagt og mærket med Maal og Pris til absolut Bortsalg, ligesom alle vore Varer er mærket med Pris, og gives **10 pCt. paa alt** - undtagen Garn.

Vi har et stort og kurant Lager og fører altid gode Varer, som de fleste kender, At anføre hver enkelt Vare bliver for vidtløftigt, da vi jo omtrent har alt — saavel i færdige Varer som i Metermaal. De solideste og bedste Kvaliteter i Manufaktur og Trikotage til den allerbilligste Pris.

Jens Hansen, Allinge.

Prisen for prima Vinterbrændsel er saaledes:

Harpede store Derbyshire Ovnkul a 4,00 pr. hl.

do. do. do. Nøddekul 3,75

Knuste engelske Gaskoks 3,00

Afhærpningskul — frit for Snavs 2,25

fra Lager pr. kontant.

Nordlandets Handelshus.

BORNA smager delikat.

Det aarlige Godtkøbs-Udsalg i C. Larsens Skotejsforretning er begyndt.

En Mængde forskelligt Fodtøj er fremlagt og sælges til en virkelig billig Pris. 10 pCt. Rabat paa alle Varer, som ikke i Forvejen er nedsat.

BORNA er bedst og billigst

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

BORNA giver lækkert Smørrebrød.